

עביד איניש דינא לנפשיה Psak halacha in the sugyah of

רמב"ם הלכות סנהדרין פרק ב הלכה יב

יש לאדם לעשות דין ה לעצמו אם יש בידו כח הואיל וכדת וכהלכה הוא עושה אינו חייב לטרוח ולבוא לבית דין, אף על פי שלא היה שם הפסד בנכסיו אילו נתאחר ובא לבית דין, לפיכך אם קבל עליו בעל דינו והביאו לבית דין ודרשו ומצאו שעשה כהלכה ודין אמת דן לעצמו אין סותרין את דינו.

הגהות מיימוניות הלכות סנהדרין פרק ב הלכה יב

[ה] כרז נחמן ודלא כרז יהודה דאמר לא עביד איניש דינא לנפשיה היכא דליכא פסידא דהילכתא כרז נחמן כדיני וכן פסקו ה"ג ור"ח וכן רז אלפס ועל דבר זה תפסו לרבינו אפרים מקולנא עד שהודה לו וכן פסק ראבי"ה וס"ה ועיין בתשובת ספר נזיקין בסימן י"ז:

שולחן ערוך חושן משפט הלכות דיינים סימן ד

יכול אדם לעשות דין לעצמו; א {א} אם רואה שלו ביד אחר שגזלו, יכול לקחתו מידו; ואם האחר עומד כנגדו, [א] ב יכול להכותו עד שיניחנו, (א ג) אם לא יוכל להציל בענין אחר (טור), ד] אפילו הוא דבר שאין בו הפסד ב [ב] אם ימתין עד שיעמידנו בדין, ג ה] {ב} (והוא א) שיוכל לברר ששלו הוא נוטל בדין